

בראשית דבה

תבנית ושמה חקבר והו' יש בידו שתי מיתות רלפיך יעקב
אמר ליוסף אל נא חקברני כמצרים אמר רבי סיבון אם כן
הפסיוו הצדיקים שהם קבורים בחל' אלא כיה הנה עושח
להם מחילות בארץ ועושה אותם כמקורות הללו והם
בתגלגלים ובאים עד שהם מגיעין לארץ ישראל הכל נותן
בהם רוח של חיים והן עומדים מנין שכך כתיב הנה אני
פותח את קברותיכם עמי והעלתי אתכם מקברותיכם
והבאתי אתכם אל ארצתי ישראל ואחר כך ונתתי בכס רוח
וחיים אמר רש' לויס מברא מלא הוא שכיין שהן תנויען
לארץ ישראל הכל נותן בהם נשמה שנאמר נותן נשמה לעם
עליהו כו' עכ"ל

מהיות האדם מורכב מחומר ונורה חיוני להשתדל באמצע
 חמדתו כפשוטו כבודו וסודו כי מאמצעותו כשמו
 שבתנוס מן המצו כמו מפלין וניצית סוכה ולולב וכדומה להם ושליו
 את מורד האדם ומאמצעותו סודו ושליו כורת סאלס וכמנתו באופן
 שמשכססם כאחד שונים ולא יכון מציאות האדם ביולת שניהם ונזה
 טעם הכנסה שלמה עה כמנות ולא ירבה ולא יסור שארז אני ארבה
 ולא אסור כי אסר שאין מעלתו במצוה שהיא כי אם מעטס וסרס
 שבתמפרס ולא יסור לכבו ותכנסה הוה באזור אני ארבה ולא אהר
 וסרי כוה כאלו יקיימתי סמכה וזה חסיו להשפוטס כמו שגורה הוה
 עפה באומ אל תמאס ויתר למס שמשום לא אחר אל תמאס ויתר כי
 אין בזה אנוך איסור אם ותכס סאלס אבל האיסור הוה ההתרכמות
 ויתירה והוה החושב דעתו וסכרתו ככונס לסוכיף על דבריו ית' כי
 בעליה אחר אל תמאס ויתר סאלס ההתכמות על הכורא ית' כי מי
 יבוא אחרי המלך מלכו של עולם וכמו שפי' חזק' כס' וארז סמות דבה
 כי ורלי ההתכנס עליו ית' ויתווסם וזל למס התפתוס שזוז כיטול
 הנזק וכמותיו כי לא יושם הסלימות כי אם כמצעס ומסכסר' ועל
 ה' אל שכלו ספוקי ההפערס באומ' ויקלכו ימי דור למות ויזי את
 שלמה כנו לאמר אחר כי הוה כוכה גוזלס וזס בה וריו לדרור לאמר
 לאמריס כי על זאת יבוס אל חסיד לבניו לפת מאנו וז מוסס על
 תמורס והעבודס וזינא את שלמה כנו לאמר אחר כי כוהי לאזוס
 על היות דעתו מעורבת עס סכריות והיינו ומוקס והיית לאיש דונס
 ומוקס גבר בגוברין כמו שאלמנה חנס ורע אכסס לא פרוס כיומר כי
 אדסס מדיבי בטעס וג' וסמרת ומוקס והיית לאיס כו' אחר כי
 מאמצעות סמורה יושם שלמות לסיות איס חולתה כמסל כבהמות
 דמסלס ומוקס היית לאיש אימסו כסמסחור איס מסמרת ה' והסורו
 איטעס למור מה טעס כוס חל' ירבה כדי שלא יסור אני ארבה
 לא אסור אלס יסמור מסמרת ה' כככות כמורת ומסס ממש כמחוס
 דברים ככתבן כי לא יספיק לסלימומר אל סמורס וסגורס כי אם
 שפוקין דברים ככתבן וכדפרסות כסרי סקורס וכו' שפי' למען אסר
 ושכל את אסר מעסס וכו' רל' באמצעות זה חסיג שלימות כמעסס
 יתמכיל ככל אסר מעסס אמנס אם תמכור על דת ותקיים סמכיוס
 ומכס לכד לא תמכור כי אם כאלס חסבת לכד אימנס סמכיוס
 דברים ככתבן סמכיל ככל אסר מעסס וכו' מעסס כסס וג' מכליס
 מכלות ומסמדתה סיקוס ה' דכרי הטוב אסר דכר עליו וסכס סלמי
 גבון למור הוה אם יסמור ככך את דרכס שאף על פי סלמי הלימ
 ויה ליה לומר אם יסמור את דרכיו מל' כיון סמאמצעות סמיות
 מסות ועליוס ככל מכל אל לאמר רל' כנוסס זה רליו למור אם יסמור
 וכך את דרכס באמצעות ללכת לפי והכס גכ חסיג חלי שלימות
 ושפי' סטוב כדרי מוכס חס' ז' לא יכרת לך איס לך דייקן ססרי
 וזו כאלו הוה הכל סלך ונך ובמוקסן יסמור על כס' ישראל ספיו
 קרליס קדוסיס ולסויות מסעסס סכן מוכס אכס' לזל לסון וגס אחר
 יתבת וגס מוססס סמכו סספכין הכוכר הוה מעסס הכן המועיל
 אכ ככה ככסן יושל כסכסוך ממכו תדעל' לי מאד סתולח כסס
 דעתי ית' כי כאלס עסס יושל דעס וז לסטי סרי בבאות יסר' סרסס
 כנטעסס כאלו עסס הרסס לי ז' וגס אימס ירעס אסר עסס לי
 ומס מה מעסס לסטי סרי וסל' ורעסס אכרובס בתנא וסדר
 וסרס באומ אסר עסס לסטי סרי כבאות וסרסס ופי' לאכס כר כר וכו'
 והרנס כס סל' ונדק הרניס לבוסס פרוס אסר עסס דאסר עסס
 כרסס וג'

למקדש שלם בלא אלא על דבר זה נבדל שלם ישו מוהן וכו' ולא
 וזלתי • וזה מזה הספוט מכל שפטי שפסתי כבר וזה שפטי בכנוי
 פסלם מהם דכינו על ידי מירוק כוונותם אך בואת שיבוש גל לאחור
 מכל המבלים כדי שלם ויחזקו בלשון שמה מבושן אלוסם סיפורים
 אל יהיו כי הם שלם הם שפוט ככל אל השימח אלם לא שיבוש שפוט
 להם אז היו אגב גררם כדפסתי • ועל זה פי שפסטי דקיא
 קאמר שילבו מכל שפטי שלם יחטא תמין דקדא דפער עימי
 מדות שזא מל כדכחו התמלים הלה דכסח א מדלל קאמר מכל
 שפטי וקאמר מכל שפטי בכנוי שפטי דעל חס שפטי כבר קאמר
 אהם ל' שפטי בר כחון חייך כמעל שפטי דסינו נצטת ונצטת
 דלחו ויסורין של אהם הם לאל בלשון אשר לא היו אמות העולם ככל
 דלויים שפכוהם שפטי שפטי כזה חתן להם לאמות הכל לא היו
 אמות העולם הכל דלויים סיחיו בהם חבילו שפטי חסטיים והוא
 אכן שפטי כדפסתי וזה כדפסתי עמו והכוונה לומר שלם היו דלוי
 שפטי בהם כך אלא יסיו דפסתי ודפסתי כפח שפטי חסטיים שפטי
 להם חסטי כפח • וזה הם מעלם חסטיים כיון שפטי יסירין של
 אהם כפח וליה לא אחר לא היו דלויים אמות העולם כדפסתי גבי
 דלויים ופסטי פסטי דפסתי • אהם ופליהם אחר שפטי דלויים
 דלויים לא כן גבי דפסתי אחר לא היו אמות העולם דלויים שפטי
 שפטי אמות העולם שפטי אחר דלויי סיחיה בהם בעלי חסטיים כפח
 שפטי על פי שפטי שפטי קנת חסטיים כדפסתי ונסדד ואחר אלא •
 אלא כדי שלם ויסיו מוהן את וכו' הכוונה שפטי וו יומר נדולה
 כדפסתי כי יוכי את ישראל ויחזקו שפטי בוא על דלות עין
 כפח מל גבי וכל אחר לו הכית שפטי לו לכו דהית ויסינו מהם
 וזלמו לוס יסיו כפח שפטי כפח יסיו את ישראל חסטיי
 חולי הנצטת עיך די ער ויסיו ואלוהם הוא מכל שפטי כפח
 מדת הקחנות והכלות שפטי חסטי שפטי להם כדפסתי לא כן
 שפטי הכל הכדפסתי שלם יס בהם שפטי על כלם שלם לא אמות
 של שפטי אהם שלם אחר להם שפטי אהם אהם לא שפטי
 שפטי הדלות שפטי בלשון נגזרות אהם אהם אהם אהם
 כדי שלם יסנו כדפסתי • בוא לאמות העולם הכל מלוי הנצטת
 מכל שפטי היסיו על ידי שפטי אך שפטי בלשון שפטי ככל אל
 שפטי שלם ויספוגי שפטי ככל חסטי ועל כן נא ל' הכדפסתי חסטי
 ככלות וכליות והוא הלוי דכחיי שפטי ככל וכי שפטי למחיתלו
 שפטי כפח וס יומר מכלות שפטי שפטי שפטי אהם שפטי כפח
 הכדפסתי דלויי מוהן שפטי רע ועל ועל ועל חסטי כפח בלשון
 הכל וזה כדפסתי היו וכלים לומר האמות הכל שפטי כפח
 וזהם בהם עשר דלות אהם כפח כפח וס על דלות עין ויסיו
 דפסטי יסיר כיון שפטי מכלים לא כן ישראל הכדפסתי ויסיו
 העולם שפטי ויסיו שפטי דלויים ויסיו חסטי על פסטי כפח
 כפח אהם שפטי עליו ויסיו ויסיו ויסיו ויסיו ויסיו ויסיו
 לעשות ולומר שפטי אהם הנצטת כדי שלם להם כדפסתי
 ויסיו ויסיו ויסיו אהם בהם שפטי כדי שלם יסיו מוהן ועל
 שפטי ככל אל שפטי כפח •

סדר ויחי ראשון בראשית
רבה

ולמה כל האבות תובעים ומחבבין קבורת ארץ ישראל אמר רבי אלעזר דברים כג' רבי יהושע בן לוי אמר מה דברים כג' אתה ארץ לפני ה' בארצות החיים אמרו רבותינו שני דברים בשם רבי חלבו למה האבות מחבבין קבורת ארץ ישראל שמימי ארץ ישראל חיים תחלה בימות המשיח ואכלים שבת לבשית ור' חננאל אמר מי שמת בחצונו לארץ ונקבר שם שתי מיתות יש בידו סכך כתיב ואתה פשוור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ושם יקומו

5.

אה"ח 1234567

בראשית רבה

מזכרין סמאמר בעיקר כי פתחך ופ' שמימי ארץ ישראל חיים וקדש
ביעקב לא ש"ך כלל כי יעקב אינו לא מן והפאת ביחל מצי קומו
אמר דקסט דמס לו לרבי מלכו לחמד ולומר שאלת להם פאטות
מחבבין דמס כפס סלקין ורמב"ם אלל ודאי כדמסרית לומר
מסובבם וז' איקנא כמז' הראשונה פמית'תמנע לכל פאנא אלל ו
היא למקנתם ולכן הכרח לפרש שפאלם ולהוציא ממסס קדש הארצ
בדלוג תיבת כל ותיבת מוכעין' שדלג ג' יוסטס פמימי ארץ ישראל
חיים וכו' האובלין שנות מסיחא מס שמיכות לארץ ישראל להאכל
מכנת מסיחא בראת לו פקאי אחר משראשונה פמימי ארץ ישראל
חיים מסיחא נכמו פמיחא בחקוס אחר פמימי ארבעים שסס קדש
מימי מונס לארץ ואינו מנרת סלל פמיחא מסיחא ארבעים מנר
נמנא פמימי ארץ ישראל פמימי תחלס ארבעים שסס ארכלים שנות
מסיחא שסס ארבעים לא כן פמימי פל ותיבו שכות מסיחא שנות דייקא
למס פמיחא על פארבעים שסס אמרס רבי ארכלא דמס שפאלר
סקבורס לבדס מחיצת פמי מחיות כדשיתת פנער המניע לארס
כי האל' פסן כה כפל כרס וכפמיחא שחול עפר ארץ ישל אינו דומס
למי מסיחא על כחשים וקקריס סול עפר אל המסא כחשון פמיליו
ועקב ארכלא עלל אמ אלל גווס הקבורס כפל מוסק לו אפילו סול
פי וזו פאמר לפיכך יעקב שומר ליוסך אל כפס תחברני כי לטעם זו
גורס מס פאמר יעקב ליוסך אל כפס תחברני וכל לרברני רבי מלכו
אפילו פחולא כפי עפל לא רנא ליקבר סהקבורס מרס בלענא כפל
וביה אומר תקבר מס שמי מיחית יס בידו על הקבורס ככד פאמר
פס אמס ונקבר פמיס מנר הקבורס וכן אפילו אס קבר סס כלכד
פמיס בידו ורמב"ם סוי יס בידו וכן פמיחא וליחן פס מןרס
דקאמר פס תנוס ושסס תקבר דליברכייה קדש פס מסיחא ותקבר
קאמר ססס תקבר למקיס אל פמיחא כתיבת ססס הרי פמי מיחית
ונקבר למקיס ססס כי למורעטס כאמר לו ומיעת ססס מורה על
מוסא אחרת' ומה פאמרס תחלס מי קצת כפל וכו' רנא לומר
סססס כארץ ישראל נקיסת סול בידו וכמס פאמר אל כמססל כתיב
פמלכא ולא יפנער כלל כאותס מוסת פאנאס תמס כפל הוא כמז
הסכלא שכן כתיב ויחמימך אלו על ארץ ישראל ככלתי וקומוס
אלל על מוסא לארץ ולא מי מוסת ונקבר פס שיער פמי מיחית פל
נער וזו פאמר כפל פמולאר שכן כתיב פס מסיחא וכו' וזה כיוון כמס
כאומרס הוי' יס בידו פמי מיחית לרמוס פל די הקבורס כלכד אחר
זס פמי בידו פמי מיחית פאמר סקבר פס יעטיס פס פמיחא פמי
מיחית לפיכך לא רנא יעקב אף פל פי סלל פח אלל גווס לא רנא
ליקבר כפל גס. פמולאר כפי פאקב אינו לא מן לא מן לא רנא
ליקבר כפל כדי סלל ויהו בידו פמי מיחית מנר הקבורס פס'
אז אפסר פמיחא בנפח הדי יס בידו פמיחית לומר פמיחית כוכח
לכד על פמיחא פמיחא פמי מוסת פחול ככלס על פל המס כארץ
ישראל פלל וזו כנר דמס בתחלס בדרט כאומרס פס פלל ונקבר
פס פמי מיחית יס בידו אמת מסיחא סאנא פל כסיקא ורמב"ם
מנר הקבורס אמרס כמיס דבמי כאומרס הוי יס בידו פמי מיחית
פמיחית לומר סלעלס והיוסטי מיחית יס בידו פלמית כפל לא וסיס
כאמס פס בידו פמי מיחית פל וסיס מרס וסיכו דמקסס וקאמר
פמי מוסת אס כן פמסידו הנדקוס סכפל פאמרס פמית אחר
פלמולס לא יחיו פלל מס כמס פומס להס מחילית וכאוס לארץ וסס
כיון כמס רנא חיים אכל כפל אין סכי כפי פלל ויחיו פס מרשעים
פלל ויס למחילית אכל הנדקוס ידלו ויחיו כמס כי יס בידו פמי
מיחית פד בולס אל ארץ ישראל וזה דקדק רבי פאמר כלמס
פאמר סנדיקוס הקבורס וכו' ולא אחר הנדקוס המסיס
ופנקבריס כפל וכו' לרמוס אל מוס פאמרס לעיל כמסג' גבי ונקבר
פס פמי מיחית יס בידו פמכונס פמיחית סקבורס פס ונרסס ליסס
כמס מיחית אפילו מי שנות כארץ ופמיחיתו לכל אז לא פלל מוס
כפל כיועקב אינו פלל מוסס אס אז היר קבר פס פמי מיחית
פמי בידו מנר הקבורס לבדס סכפל סולך אחר פמיחית וסס פאמר
אס כן פמסידו הנדקוס פסס קבוריס סולך אחר פמיחית מרסס להס
פמי מיחית וכדמסרית פמולאר לעולס מסיס חקן אלל ודאי הנה
יעלס להס מחילית שכוולס לארץ פנדיס פמיס ופס ימן להס רנא
פל

[illegible]

דב יואר   סבעל כחאדרא ראה טעם פטון טעט לחדר
שדאט וסוף יעקב שמעט פארן משיגער
פאר ערשט לראש כנס לא טעם סלא יעצור סדרים על לשונות זה
אחד נאכדע כעל פאמאר טנהכרס גרד לחד טעם אחר וילה
פסכרים כדי שיהיה טעם משפח לכל סלחות כי אין טעם זה מספיק
כי פסליעקב לא לאר אבות וזה קוץ בלשון פאמר ולמה כל האבות
בו רונה לחד לא בעלמא משי טעם למקנת סלחות אכל רנוי דרעת
טעם משפח לכל סלחות   או איפשר סכוון בלשוני לשם כל
סלחות לחד כי מנא דרך כלל סכל סלחות סמטבנין אין ישראל
פאמאר פערטע טערוס לא תמיס כי אם נאכדע יעקב לבדו שמעט אל
פאמארטו כמכרים לעומת זה פאל למת כל סלחות תיכעלן וסמכנין
כי בכל סלחות דרך כלל ענאט סיבוב וסכיעה סוחד כולם נאכדע
כקנתן וסאט כי סכנתן וסכיעתן פליס הוא סחד סדמת וסולס
פא מנות סכוונס כנגד יוסלס פא מעלה וסולס פא מעלה כקלחת
אין ספס ספסכתי' פערטע מנות סמט פערניקלן נאכדע סמט פאמר
וסיראו דסיט אין פקיס פא מעלה וסו פאמר דכרים כנגד וס' רני
סמט פערן דסיט פאמרלך למי ה' נאכדע ספס פערטע סמט
דאין יסראל פא מנה אין סמט וסא מעלה אין ספס דסולס פא
פערטע סכנוס פערטע סמטלס לה יסדיו דהא יוסלס פא מעלן פאמר
פערטע סלחות סס ארנות קדושות וסרנות סיס וסא סכדו כס
סלחות סחד סיוות ארנות ספס וסכדו כס וסא טעם וסעס
סיוו נאכדע כי אם כמקנת סלחות דכדו סרנות וסכנת סמט פערטע
ספאמר כס כדדיו סא יעקב אכדע לא סח   וסלד ספסדרים כעסען
סס כס כעקב פערן פערטע על סחר האבות טעם ססוסי' סא לו
סכדי ארד פערן פערטע וסכדי פערל נס עלס פערטע נס דרעות
סא לרנות ספסכניס וס כדס סא לסיס עלס לרירות סח יוסס
כסיס נס עליוס כסיס חס פערטע חובס נס סלא פאמר אכדי פערלך
עלס ססיס מוכן פערטע סח לכד ארד נס לפרס ססיס כסיס מסיין
ססידס וכדי לקסיס דכדו זה סונדק סוסי' פאל מנות יעקב אלא
יעלה סי כסאן סיעקב פערטע סילס סונדק לסקד כקלן יסראל
סעס סמט סיס סמלס כי כו' לא יסות לוס סיוו כרנמינו
לכונס וסארו למס סלחות לסורות סכל מקדס וסדו וסלך לא
פסכדו סלא לפן ססכנין סמלס ככדרכס וסכס וסא ססידו למין

פרשת וחי ראשון

סו

מל מים כוון באריות על חיים לומר שאמילו הדוח מחייבו לא יוכו בו
 כי אם בארץ וכל הנשמה ודמות השכליים אומנם ריש לקיש מולק
 והוכר דמם מהם נדיבים לארץ ומדאל הוא לזכות אל הנשמה
 הקדושה או אל הדוח השכלי ופוא מדרגה פשוטה מהנשמה שהם
 נשמה דוח נפש אומנם הדוח מחייבו כחל יוכו אליו וסיו דקאמר אחר
 ריש לקיש מקרא מלא פכיון מהם מניעים לארץ ישראל הלא כותן
 בהם נשמה מכלל דרוח חייבו יוכו מקור דלי לא לישמועין רבוחא
 בדוח חייבו וכל נשמה וזמקק קרא כותן נשמה לעם עליה דוח
 להולכים בה ולא כל עכ בדוח קדושה וכשמה שכלית חייבי ולפי זה
 קרא דוכתי דוחי כסם וחייבתם על דוח סקדוש השכלי מצין ודוח
 להולכים בה חייבו מלא בדכריך רכי סימון שפירש על דוח חייבו
 דכשכלי חייבו קרא ועלה קאמר ופייחם שחול הוא עיקר חיי סלדס
 סו כדל משאר בעלי חיים א' או אחר ונמתי דוחי כסם כדי לקדשם
 כי מנד החיובתם כד ופייחם דרוח חייבו כחל והיכו דלל קאמר
 וחייבו אלל חייבתם והוא סלבי ואשפר שגברת רבותיט ודי סימון
 כולם כלים לפרש פסוק א' והלך לשני ה' באריות החיים והדכר' כג
 דלכברת רכי חלבו קראה אריות החיים למעלהם פמתי חיים מחלה
 למותי מל ששם שויתם סנס מיתי חל חיים הם אשילו הכי קרא
 אריות החיים על הקדושה אשכס לרכי מנכא קראס אריות החיים
 על פמתי חיים וכל מיתי מל חיים כלל אשכס לרכי סימון קראה
 אריות החיים על ששם מתיא חיים כחל אלל מיתי מל יוכו לם וסם
 כמתיא חיים אשכס לריש לקיש קראה ארץ חיים על סם שהנשמה
 ביהת לעם עליה דוח השכלי להולכים בה והוא החיים העקריים
 מהם חיי הנשמה הרוחניים אשר על כות' כות' ראו לקדוש ארץ ישראל
 אריות החיים חיי השכליים וכלם חכאי קא משלגו בקרא דאחלהלך
 לכני ה' באריות החיים וכל אחד ואחד מהם בלפון מתחלף מחייבו
 כדפרישית ע' עלה בדיכוי חיות ארץ ישראל נותנת נשמה לשם עלים
 בחיים באוירה הקדוש המיכן למשש המנות ודעות מעליה כאמר
 אל ארץ טובה ורחבה ארץ זבת סלב ודכס דלל ארץ פבי מיותר
 אומנם דכר כשני מוכי שם סכאץ ישראל האמר לשלמות הנשמה
 טובה ורחבה טובה אל העובדות כמנומיה ורחבה באוירה דאץ
 ישראל האמיתית ורחבת הדעת ואקדשתו זהו שלימות סנס
 וכבר סלימות הנוף אחר אל ארץ זבת סלב ודכס וליהסין לחבריל
 בין הקדש לחול אחר אל ארץ פבי בין טובה ורחבה לזבת סלב ודכס
 כי הארץ הזאת נותנת שלימות לגוף ולנפש ולכן ניתנה לבישראל
 לקיים בה כל מצות ה' השלימות הנוף במעשיהם והנפש כבונתם
 ולזה ניתנה כל חשק ועסק אבינו באומרו אל כל תחברני וכו' וכמו
 שכתבנו ויחבר עוד מלות ונתינו את הארץ הזאת לירשך אחרי
 אחרות עלם שמלכד פטע כחוכ סבוין לומר שאמילו כשהוא שומע
 ונותן בקדושה היא עומדת פ' מה שלמדו מלל משפוק וסלימות את
 מן מקדשם שאמילו כמנומיהם שהם שומעים בקדושהם הם עומדים
 וכוונו לסון בקדושתן ככנו ולא אחרו בקדושה הן עומדים לומר
 פקדושתן הרלוונה וכשעורה משם בלי מדרגת הן עומדים וסו
 אחרות עלם שאמילו שגאוי ישראל מנכה אחותם לעולם היא ארץ
 וישראל פ' מה ככדמות מדובר ר' פמי דנרים של ככדו כדכרו
 וכאמר כך האתר פיר סאלסם שחול דכר חונא מהשכל האנושי
 סיות פיר סאלסם והכבוד השני הוא פלה רונה לומר שאמילו
 כמורכבם בקדושתם פלה פער סאלסם חול סלה ואשפר שאמר
 ענין ככין כטוב העם לקדושת ארץ ישראל והוא מה שפירש לעיל
 שהיא אחות כל העולם השלל לשי שהיא טיבור הארץ וספולס המונכ
 ארץ לקשר כמנומיה ופער השמים שם שם הוא וזהו שאמר ונתינו את
 הארץ וכו' וסלימות ומשלת' היא כי היא אחות עלם סלונות וסלונות
 כל פערסם בה כמנומיה טכור כל המנהלות ושער פ'סמים ועל זה
 כל שאמר דעה' אס ארץ סנת לעיני וכו' פד אמנא מקוס ל' וכו' אחר
 כי כדוד יגדל סיכה מעיניו ואף על פי שהוא כמנכ סחרין הוא
 'שהנכט קוים סיכה וכו' פנועת שחול סיל פכוא כמנכ ל'ס ביאר
 דכרו ששכונות והכר סמכרים חול שחול לא ימן סיכה לעיניו
 אכל אס היא מכו אליו בעל כדמו יסן ואין סהכרה ככלל השכונה
 דלת ועוד סלל אחר אס ארץ סיכה לעיניו אלא אס ארץ סנת כתינו
 'השמיכות לומר סנת של מעט וסל עדינות' כי לא מערנ שסמ נס
 נח"ח 1234567

בראשית רבה

הם האחרונים אשר כל שנים מהן נעצרה בערך גדול ובמחציתו
 שמשעים טובים ומשובים משב האדם בכל יום ויום מהם כמפורסם
 שמשם בשנים הקודמים של הכתובות וזהו שנים שבהם
 לשנים מרובות בערך השנים הראשונים ואמרו נקדושים ופלוניות
 בכל יומם זה כי כל אחד ואחד כלי פסק מוביק אומץ כימי הזקנה
 על ימי הכחדות ואמלו שמי הכתובות סיו נקדושים הנם כימי זקנה
 וסיו עוד נקדושים וטהרה נוספת של אחת כמה וכמה ובהיו מהשנים
 אשר חי בלחץ מרגש נקדלו חיים בעצם וראשון הן עמד כיומו פסק
 ואזן שם נכבדו שמתוך זה הריחם דעתו וזהו למינת החיו' הנכבדים
 למינת רוח יעקב נכבדו מתוך זה כשהמקורב ימי ישראל למות הדגש
 קמיתה סופנית שקרבו וימו מדר חסות פסוקד סיופם הוא מושל
 בכל ארץ מגרים וסיו ויורקרו ימי ישראל ולא פסק ויורקרו ימי יעקב
 להורות ששגד היותו וישראל מעולה ברום נבואה מנח' זה ירע וסג'ן
 שקרבו וימו לפות * או ויהי עשב ויורקרו ימי ישראל לומר שכל זמן
 שקלם מתקרב כל המיתה דעתו מתפשט עוד עד תופף רוחם
 יגועון ולום כבד ישראל הסם המשוב ויתר בעת הקרבת המיתה
 להורות על טעם רוחם יגועון ולהיות יובק' כבו המיוחד משאר
 בכו כי הוא מרחל עקרת הקינת לעשות זה למשך שששים קורא
 בכו מהם הים על יובק' ולמלא כיוו חיש קורא אותם בעי' דרך מל'
 קראו לכיו ראובן לכיו שמעון דבני ראובן יאקרי אכל בכו במס לא
 יאקרי אכל יובק' בקרא בכו במס וזהו אומ' ויורא' לכלו ליוסף בשני
 למדים לומר ו קרא סתם לכלו מדלא כתיב ויורא' לכלו יובק' וכתב
 לכלו ליוסף מונן שכאקרא קרא סתם לכלו וכוחת המורה כס' מינת
 ליוסף להודיענו סיופם הוא סקקרא' כאן אשר הספס' כידור * ולכיו
 יובק' המתקייב מדון המורה לכבד' אביו כחיו ונחמוהו הכה תח' אשת
 הענין סוף של נשאתי מתמרים כי מן הדיו' ראוי לעשות כן ונפרט
 שכל נאית יעקב למתים כמיל ביאת יוסף סיופה וכן בא בדברי מל'
 שמתאר כן יעקב ליוסף כמלא שהמיוב הזה הוא מדר עמנו אשת אמנם
 קראו אחד במינת המנוחה שיעבד לו כי יאבדו ממנו יב' שיעבד לו לא
 שים בא ידך פתח ידיו וכו' שנובעה אמת פשוטה עמדי מדר ועל שים
 בא ידך פתח ידיו פוסק ועצית יגמדי מדר אמנם תיבת אמת מוסבת
 למחוק הענין כאומ' אל בא תקברני כמלא מציאות הענין של אל בא
 תקברני במגרים אמת והסנועה מדר ולפי שכתבנו ששים עכ"ם יסד
 בזה הענין לכך לא בא טעם משקין כיון מינת מדר למינת אמת
 במעשה אל' נכתבה קרי' ואמת כשאר' הוקל' למינת המנוחה המנוחה
 שחמד מדר ובמכתב הענין אמת ויורק' ועצית עמדי מדר ואמת על
 כללות הענין * ואמר אל בא תקברני במגרים למת טוב טעם אמת
 וי' שיעבד לו שהיה כד' פיהא לכו סמוך מעשה שאל יקברנו במגרים
 ש' אל בא תקברנו במגרים כללו כחב' אל בא תקברני במגרי' שפירשו
 דרכו לדעת בא נעמה ידיעה אמיתית שאל תקברני במגרים כמלאת
 ואחר כך סוד לערת הענין של וסככתי על המיתה וכו' ונשאל
 המגרים וכו' * או אפשר שכוונת הפסוק לומר אל בא תקברני וכו'
 אל בא תקברני במגרים או וסככתי עם אבותי שהמיתה מביא
 נכסיוס ומקפה עם אבותי עד ואמת תבוא אל אבותי כאלום ואמת
 יאסף אל עמי ואבותי שאל תקברני במגרים לא תהיה המיתה פשט
 מעשה ההק' למנוחות ואני קבור באמנות * וזכות כח' סוף' אמת
 שים * או ואמר אל בא תקברני וכו' שפירשו כיון לכיו' שאל תקברני
 במגרים קבורת עולם כיון שסוף עפרה להיות כים' וסוף' מתי סוף
 ארץ חיים מחלה וכו' דא' שחמוס עיקר עלי אכל פושטני מן מקברני
 ש' טעה במגרים וכיו' כיני אפשר שיעשו' על' וכשם מפרשים מן
 ועובדים כך מפרשים מן הנעבדים לעומת זה כתב אל בא רל' אל
 מתה אעילו לפי שצד אל תקברני במגרים ויוסף הכדיון הקפיד על
 שנובעה שלא דנה לשיעב' וזהו ויאמר איני אעשה כדברך מינת
 ככ' מיוחדת שהיה די שיאמר ויאמר אעשה כדברך אכל אומ' אבני
 י' כבד אני גדון ודכסה אצלך שלא עברתי מעולם על דכורן ועטן
 ליכתי אל אחי לשכס עם אבותם' סונאים אומ' לעד גדול' אל אבני
 עשה רובע לומר אבני שהיוני יתברר לך ששערה' כדברך ואל'
 חליף דכורן ויעקב גכ' עשה דרך כבוד ואמר ודעתי בני ידעתי
 שר מעבין וכדכס כל אמרי סוף' אכל סמכע' לו ולא לך כי עים היות
 אבני נדון לטעב' כי מינת שפירש תקל ממור עם כל זה הספס'

בזה לשונות נצל כעמיו וזהו מוכנת הפרשה האומרת ויהי ויעקב אשר
נשתי הפסוקים המביאים ומזכירם מעלה לו ומכתבם בשיב אצרי
ועקב והטריחו את כבו לפעולתו והשביעו על זה מורה באצבע אושר
הקבורה בה אשילו אשר מימת ולש כמות וקבורה כה וראוי לעורר
ראשונה לפס פירט הימים אשר חי בתנאים לו שנה ואמר כך וכלול כל
ומי סיוו ומתקין יתבונ כלל יחדו מזורק ליה שאין דרך לומר מיה
פלוני במקום פלוני אלא ויבכ פלוני במקום פלוני כמו וישב ועקב
בארץ מגוריו אביו וכו' ועוד עם טעם נהנים שמועטות אלה נהנים
לשון נהנים ונאמרים שדברים אלה נכח לשון יסוד וכן גבי שיה הוא
אות מלאך שנה ועשרים שנה ושנים נשים ונדאשונים אל פיהםממעט
נגמנו בשולם הזה ויבט לפרות גדול נפילה וסימנין קטן וגדול עם
הקטן כאן גדול עם ולזה נהפך הקטן אחר בו עליו נשים לומר
נשים לא כי המלאך שואל המלאך המרובה אחר בו שנה נשכחין וסיד
למעטנו ועוד וירקל לבנו ליוסף בנתי למדים בלתי טרם פסוקין
האמר וירקל לבנו יוסף או ליוסף בנן ועוד מהך ואמת הם דברים
מפורסם זה את זה אם סבר אינו אלא ואם אמת אינו חסר ומלא מו'
המספר שגשג עם שמיים הוא חסד על אמת שאינו מקוה ליהוה ולא
יחל לבח אדם שימלאוהו ועוד מאי אל בא תחקרני במננים מאי
נביא נא ועוד אשר שהוציאת הקבורה באל אל בא תחקרני הנה הוא
מודבר אשר קיימת ונגרבי הקבורה מדבר ואף מאי ושכבתי עם
אבותי והלא כבר נכלל המית בכלל אל בא תחקרני וכיון דכן קטס
לפרש אל שג ושכבתי על הגויה קטס ואם נדרש ושכבתי על
הקבורה המבינה נעמיה כן הלא והנה רש' אל דקא תמי' הנה שכב
עם למוהו ואין לומר ושכבתי עם אבותי המבינה עם אבותי נאמרה
המבינה אחריו ובאמרי ממננים וקבורתי בקבורתם ועוד מבינו
כלל מקו לשון שביה עם אבותיו הוא בגויה וישכך דוד עם אבותיו
אחר כך ויקבר בעיר דוד עכ' ואולי אורחין אבא דקדוק אשר
דבריו רש' אל שילל ולקבירם מאין אחר כך וקבורתי בקבורתם
לשון לפרש ושכבתי על הקבורה דסוי נאמרה אשר כך וכפא ואמר
אין הכוור רש' אל מיתב ואמלאה ממננים וכלגד שרש' אל דומה
וי ושכבתי על הפרשה על הקבורה נבשי פכריות האדם נאמרה
המבינה אשר כך וקבורתי בקבורתם והכרחי המבינה ונאמרי
והמננים שכתבה אחר ושכבתי עם אבותי ואם ושכבתי עם אבותי
וי המבינה נאמרה היה לו להקדים ולכתוב ובאמרי ממננים ושכבתי
עם אבותי בדברים בדרך הנשיאה ממננים מלה ואמר סיניעו
אחר יראל וקבורתי בקבורתם וזהו שכתב רש' אל בלשונה שאמר
הרי כתיב ואמריו ונאמרי ממננים וכן שמה שכתב אחריו ולא
תוב לבנו מוכרח שאין פ' ושכבתי על הקבורה ונס שמך שכתב
קבורתי וכן מוכרח שאין ושכבתי על הקבורה אלא על הגויה
נאמרה וזהו חזק בדבריו רש' אל ועוד קצת שמוכנס אכני אשאר
דבריו מיותרת שזיון שקודם לו היה לו לשים ידו חזק ולכתוב
עם יוסף ידו ממת ידך ועקב וישננו לו מה צורך להציב אכני אשאר
ד שהוצרך לומר עוד המבינה לו ואפשר שזה הוקפה לחול עד
הוא מיותר אכני אשאר הקבורה רל עמיד אבי לעצמה לעצמו
ד לבנות שפחד ופחד אלהים אמרם והפליגם את עצמותו מזה
ונס מיתב לו מיותרת שיהם ממעט מלאך ויחלד המכעך

הוא כח שאלו בשוק ומתי רוח יעקב אבותם
 שרות הכבוד כמלתחם מחכו בעצמם יוסף ובשורם
 חזק חזק לו רוח הכבוד ואז ומתי רוח יעקב : מתוך דבריהם אל
 אשכנז למדוד ולומר פחד מוות זה לא נבחר אלא במצרים כי בשמלה
 לא חשבו ככ כאשר בראות הדבר בעון במצרים אז ומתי יעקב בארץ
 מצרים פשט נמרס סמיו לכאבוד את בנו שליט ככל הארץ ובאמצעות
 זה פסחו במצרים יז שנה במצרכ טובה חושיל סכל ימיו אלה היו
 בעצמם ובחשבו למעט ורעשו פחדם כשכחו הדבר הראשונה אז ויהי ומתי
 יעקב פני מיו רל ימיו יעקב ובהכח לשני מיו רל שבעש שנים
 של חיים ארבעים ועשרים שנות מה שחיו יעקב ומיו ולא שנים
 לכד ולהיות בנדיקים כל זמן שמוקמים מוסקס רוחם לפי שהם
 מתקדמים אל העולם שרומים והפאקס ממעמדת כהנלים כחומר
 וזה כיוון באות פחד שכי כי השפער המועט דרכיו השכש פנים וזה

אוצר החכמה

עלבים א ב ג

אָה"י 1234567

מאמר